

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Tdo/87/2016
Identifikačné číslo spisu: 1415010231
Dátum vydania rozhodnutia: 19.12.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Martin Piovartsy
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:1415010231.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom 19. decembra 2016 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Petra Szaba, v trestnej veci proti obvinenému Q. V., pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. o dovolaní obvineného podanom prostredníctvom obhajkyne JUDr. Emílie Matrtajovej proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV z 05. októbra 2015, sp. zn. 2T/82/2015 a Krajského súdu v Bratislave z 28. januára 2016, sp. zn. 2To/119/2015 takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného Q. V. s a o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV z 05. októbra 2015, sp. zn. 2T/82/2015 bol obvinený Q. V. uznaný za vinného zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe uvedenom v tomto rozsudku.

Za to mu bol podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 3, § 36 písm. n), § 38 ods. 5, ods. 8 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bol obvinený na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálny stupňom strázenia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd vyslovil trest prepadnutia veci - jedného kusa noža s čierno - striebornou rukoväťou s čepeľou o dĺžke 20 cm.

Podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. zároveň vyslovil, že vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obvinenému uložil povinnosť nahradiť poškodenému P. G. V., a.s., O., A. XX, IČO: XX XXX XXX škodu vo výške 1 679,99 € (tisícšesťstosedemdesiatdeväť Euro deväťdesiatdeväť centov).

Na podklade odvolanie obvineného Krajský súd v Bratislave uznesením z 28. januára 2016, sp. zn. 2To/119/2015 rozhodol tak, že podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného ako nedôvodné zamietol.

Proti tomuto rozsudku včas podal obvinený prostredníctvom obhajkyne dovolanie uplatniac v ňom dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. i) Tr. por. Uviedol, že podľa jeho názoru v konaní predchádzajúcom napadnutému rozhodnutiu nebola zachovaná kontradiktórnosť procesu a vyhlásenie, ktoré urobil pred súdom bolo vykonané pod nátlakom. Poukázal na to, že nebolo vyhovené jeho návrhu na doplnenie dokazovania, pretože z T. O. na W. ulici č. X v O. nebol zadovážený videozáznam, z ktorého je zrejmé, že konal v nutnej obrane. Pri preštudovaní spisového materiálu a prehratí uvedeného videozáznamu sa dostal do konfliktu s vyšetrovateľom i advokátom a následne bol prinútený požiadať Krajský súd v Bratislave o zmenu ustanoveného obhajcu. Z celého konfliktu medzi ním a obhajcom vyplynulo, že musel urobiť vyhlásenie o vine a treste a celý proces na prvostupňovom súde bol pod vplyvom emócií a nátlaku zo strany obhajcu a ani si dostatočne neuvedomil priebeh celého konania. Na hlavnom pojednávaní nebol prehratý celý videozáznam, ktorý žiadal, aby bol doplnený. V týchto skutočnostiach obvinený videl porušenie práva na spravodlivý súdny proces a práva na obhajobu. Vzhľadom k tomu, že vyšetrovateľ nezadovážil predmetný videozáznam, nebolo možné celú situáciu reálne vyhodnotiť ani právne posúdiť skutok, pre ktorý bol odsúdený na neprimerane prísny trest.

Navrhol preto, aby najvyšší súd vyslovil porušenie zákona v príslušných ustanoveniach, o ktoré sa ním uplatnený dovolací dôvod opiera a napadnuté rozhodnutia súdov obidvoch stupňov zrušil a okresnému súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol. Zároveň v zmysle ustanovenie § 380 ods. 2 Tr. por. požiadal, aby ho najvyšší súd prepustil z výkonu trestu odňatia slobody na slobodu.

K dovolaniu obvineného sa písomne vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúry Bratislava IV.

Z obsahu jej vyjadrenia vyplýva, že podľa jej názoru dovolacie dôvody uplatnené v dovolaní obvineného nie sú dané pričom upriamila pozornosť na skutočnosť, že obvinený na hlavnom pojednávaní 16. septembra 2016 vyhlásil, že súhlasí s tým, aby ho zatupoval obhajca JUDr. Martin Jarabica a následne urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Z obsahu prejavu obvineného nevyplývali žiadne obavy, že vyhlásenie nie je urobené slobodne a vážne, a preto prokurátor navrhol vyhlásenie obvineného prijať. Pretože ani súd nemal žiadne pochybnosti o vyhlásení obvineného, predsedníčka senátu uznesením zo 16. septembra 2015, sp. zn. 2T/82/2015 vyhlásenie obvineného prijala.

V súvislosti s tým poukázala aj na zápisnicu z hlavného pojednávania zo 16. septembra 2015, z ktorej vyplýva, že obvinený súčasne s vyhlásením o vine založil do spisu rukou písané podanie z rovnakého dňa, v ktorom vyhlásil, že sa v plnom rozsahu priznáva ku skutku, ktorý mu je obžalobou kladený za vinu.

Z týchto dôvodov dospela k záveru, že v posudzovanom prípade dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. nie je daný a tvrdenie obvineného o prípadnom donútení urobiť vyhlásenie považuje za účelové.

K námietkam obvineného o porušení kontradiktórnosti hlavného pojednávania z dôvodu neprehratia videozáznamu na hlavnom pojednávaní, o ktoré požiadal obvinený vyslovila názor, že táto skutočnosť žiaden z dovolacích dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 Tr. por. nezakladá a so zreteľom na prijaté vyhlásenie obvineného o vine prvostupňový súd postupoval správne, keď dokazovanie vykonal len vo vzťahu k druhu a výške ukladaného trestu.

Z týchto dôvodov citované rozhodnutia súdov obidvoch stupňov, ako aj im predchádzajúce konanie považuje za zákonné a správne, dovolací dôvod obvineného za nepreukázaný, a preto jeho dovolanie navrhla podľa § 392 ods. 1 Tr. por. zamietnuť.

Obvinený v písomnom vyjadrení k vyjadreniu okresnej prokurátorky uviedol, že prokurátor v prípravnom konaní nereagoval na jeho korešpondenciu a ignoroval žiadosť o dohodu o vine a treste. V písomnom vyjadrení k jeho dovolaniu prokurátor zámerne neuviedol, že jeho obsah tvorí aj jeho vyhlásenie, že nesúhlasí s právnym posúdením konania, ktoré je mu kladené za vinu. Podstatou celej veci je, že vyhlásenie o vine bol donútený urobiť, inak by bolo jeho konanie posúdené ako pokus vraždy. Požiadaval preto, aby si najvyšší súd pred svojím rozhodnutím uvedený videozáznam prehral a až potom rozhodol o ním podanom dovolaní. Zotrval na svojom tvrdení z podaného dovolania, že pri preštudovaní spisu vyšetrovateľ aj obhajca na neho vyvíjali nátlak, aby spravil vyhlásenie na súde, inak bude jeho konanie kvalifikované prísnejšie. Skutok, ktorý spáchal posúdil ako ľahké ublíženie na zdraví, a preto uložený trest považuje za neprimerane prísny a na podanom dovolaní v celom rozsahu zotrval.

Najvyšší súd zistil, že dovolanie proti napadnutému uzneseniu je prípustné (§ 368 ods. 1 a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na zákonom stanovenom mieste (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.). Dovolanie súčasne spĺňa podmienky uvedené v § 372 až § 373 Tr. por., ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por.

Dovolací súd po preskúmaní spisového materiálu zistil, že dovolanie obvineného nie je dôvodné.

Podľa § 257 ods. 5 Tr. por. ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe alebo urobil vyhlásenie podľa odseku 4, súd v tomto rozsahu postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) a zároveň obžalovaného poučí, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por.

Podľa § 257 ods. 7 Tr. por. súd po vyhlásení obžalovaného podľa odseku 5 rozhodne uznesením, či toto vyhlásenie obžalovaného prijíma alebo neprijíma.

Podľa § 258 ods. 8 Tr. por. ak súd rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného podľa ods. 5 prijíma, zároveň vyhlási, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná, a vykoná dôkazy súvisiace s nepriznaným skutkom, výrokom o treste, náhrade škody alebo ochranného opatrenia.

Z obsahu predloženého spisu najvyšší súd zistil, že na hlavnom pojednávaní okresného súdu 16. septembra 2015 (č. l. 423, 424) obvinený po zákonom poučení urobil vyhlásenie o svojej vine v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. t. j., že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe (k tomu priložil aj svoje písomné vyhlásenie rovnakého obsahu a z rovnakého dňa), na čo následne okresný súd procesne bezchybným postupom prijal vyhlásenie obvineného o vine (č. l. 424).

Zo skôr uvedeného písomného vyhlásenia obvineného na č. l. 422 vyplýva, že sa v celom rozsahu priznal ku skutku, ktorý mu je obžalobou kladený za vinu, tento oľutoval a poškodenému sa za vzniknuté zranenia ospravedlnil. Ďalej uviedol, že skutok spáchal v silnom rozrušení odvracajúc útok, avšak konal bez toho, aby boli celkom splnené podmienky nutnej obrany a bezprostredne po spáchaní skutku tento oznámil príslušníkovi policajného zboru. Napokon požiadaval prvostupňový súd, aby prihliadal k poľahčujúcim okolnostiam a uložil mu spravodlivý trest.

Z obsahu písomného podania obvineného, teda napriek jeho námietke obsiahnutej v jeho vyjadrení, že v ňom nesúhlasí s právnym posúdením konania, ktoré je mu kladené za vinu vyplýva, že táto skutočnosť v jeho písomnom vyhlásení zo 16. septembra 2015 uvedená nie je.

Rovnako tak z obsahu predloženého spisu nevyplývajú skutočnosti, ktorými obvinený odôvodňoval dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. Zo záznamu o preštudovaní vyšetrovacieho spisu z 26. júna 2015 nepochybne vyplýva, že sa ho zúčastnil obvinený aj s obhajcom JUDr. Ladislavom Jonášom a vyhlásili, že im bol poskytnutý dostatočný čas na preštudovanie spisového materiálu a

záznam podpísali. V rámci tohto procesného úkonu obvinený navrhol vykonanie viacerých dôkazov a v prípade vyhovenia jeho požiadavkám za výmenu sľúbil poskytnutie informácií, ktoré sa dozvedel vo väzbe týkajúce sa oveľa závažnejšej trestnej činnosti ako je tá jeho. Uviedol, že ak prokurátor bude súhlasiť s konaním o dohode o vine a treste, nebude trvať na navrhnutom doplnení dokazovania. Obhajca navrhol skutok obvineného posúdiť miernejšie, prokurátorovi zväžiť konanie o dohode o vine a treste, pri súčasnom akceptovaní informácii obvineného o inej trestnej činnosti, o ktorej sa obvinený dozvedel. V zázname o vykonaní tohto procesného úkonu nie je ani zmienka o tom, že v jeho priebehu a pri prehratí videozáznamu sa obvinený dostal do konfliktu s vyšetrovateľom alebo obhajcom.

Obvinený mal obhajcu v prípravnom konaní i na hlavnom pojednávaní a v tomto smere v podanom dovolaní žiadne skutočnosti ani nenamietal.

Ani zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo 16. septembra 2015 (č. l. 423, 424) nevyplývajú žiadne skutočnosti svedčiacie o tom, že obvinený musel urobiť vyhlásenie o vine a treste a celý proces na prvostupňovom súde bol pod vplyvom emócií a nátlaku zo strany obhajcu a že si obvinený dostatočne neuvedomil priebeh celého konania. Zo zápisnice z hlavného pojednávania z 05. októbra 2015 navyše vyplýva, že po dohode s obhajcom obvinený nenavrhol vykonať žiadne dôkazy (č. l. 478). Hlavné pojednávanie bolo vykonané pred senátom okresného súdu v prítomnosti obhajcu obvineného a prokurátora a na tomto obvinený spravil verbálne vyhlásenie uvedené na č. l. 4 a 5 tohto rozhodnutia a pripojil k nemu aj svoje písomné vyhlásenie.

Za daného stavu postupoval prvostupňový súd správne a v súlade so zákonom, keď po rozhodnutí o prijatí vyhlásenia obvineného podľa § 258 ods. 5 Tr. por. vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná, a vykoná dôkazy súvisiace s výrokom o treste, náhrade škody alebo ochranného opatrenia. Nebol preto už oprávnený vykonať ďalšie dokazovanie napríklad prehratím videozáznamu, na ktorý obvinený v podanom dovolaní poukazuje ani žiadne iné dôkazy súvisiace s výrokom o vine.

Hoci bol obvinený na hlavnom pojednávaní 16. septembra 2015 poučený aj v zmysle § 257 ods. 5 Tr. por. v podanom dovolaní uplatnil aj dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., ktorý navyše bližšie ani nešpecifikoval.

Pretože so zreteľom na ustanovenie § 257 ods. 5 Tr. por. obvinený tento dovolací dôvod nebol oprávnený uplatniť, najvyšší súd sa týmto dovolacím dôvodom obvineného ani nezaoberal.

Z uvedeného je zrejmé, že v rozsahu námietok obvineného Q. V. nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c) Tr. por. jeho dovolanie na neverejnom zasadnutí ako nedôvodné odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.